

Matemàticament rector

El passat mes de març Nadal Batle era reelegit rector de la Universitat de les Illes Balears, enmig d'una vaga estudiantil i a través d'unes eleccions anticipades, on alguns sectors el van acusar d'oportunisme. Passat el tràngol, amb un setanta per cent de marge de vots a favor, parlem amb ell de canvis i millores en la Universitat. Davant el seu assessor d'imatge.

Francesca Sastre

Políticament nacionalista, de frases brillants com «la meua pàtria és la meua llengua», i d'altres més ambigües que apunten cap a una superació del concepte de dreta i esquerra a partir de la conscienciació nacional.

Nadal Batle té 42 anys i va néixer a Felanitx. L'any 1982 tornà a Mallorca, després d'haver exercit com a professor a Barcelona, Sevilla i València. L'any 1983 ja era elegit rector de la Universitat de les Illes Balears. La seva carrera ha estat ràpida i brillant i diuen d'ell que és un home incombustible. El dia 8 de març va ser reelegit rector, enmig de la vaga estudiantil i amb unes eleccions anticipades, on se l'acusà d'oportunista. Era l'únic candidat i el marge de vots favorables que decidiren la seua continuïtat va ser d'un setanta per cent. El seu assessor d'imatge es preocupa del que declara a la premsa. Per això, va disposar d'un magnetòfon per a enregistrar la conversa. D'aquesta manera el rector semblava passar un examen, a més d'una entrevista.

—*En parlar de les eleccions resulta inevitable fer referència a les acusacions d'oportunisme que certs sectors han reflectit als mitjans de comunicació...*

—Això demostra que no tota la gent que hi havia allà era nacionalista, per exemple. Va ser un grup reduït i cal distingir dues coses: des del punt de vista tècnic, aquesta elecció es basava en la llei de Reforma Universitària i l'article 36 dels estatuts, que va ser aprovat per unanimitat, gairebé per tot el claustre i on el rector pot convocar les eleccions quan ho cregui oportú. Això connecta amb un article del reglament

del claustre que diu com s'ha de fer. Des d'aquest punt de vista, no sé si se'm pot dir oportunista. Per exemple, imagineu-vos que un equip que té molt bons jugadors s'enfronta amb un equip que té mals jugadors. Guanya el bo i els altres diuen: «¡Ah!, aquest equip hauria d'haver esperat a tenir mals jugadors per jugar amb un equip dolent, per no ser oportunista». Crec que, en qualsevol cas, i sent molt suaus, es tracta d'oportunitat política i no d'oportunisme. Oportunisme polític és presentar mocions de censura quan hi ha merders socials. De l'altra banda, és de part d'altres sectors aprofitar la qüestió dels plans d'estudis per armar merder social. A més, hi ha les raons personals. Varen dir que eren quatre anys i jo no volia continuar construint aquesta Universitat en un moment de gran inversió sense suport.

—*En aquest moment hi ha molts estudiants al carrer. ¿Com valoren aquest tipus de protestes?*

—Mentre no plogui, bé, perquè, si no, hauran d'entrar a cobert. Si són objectives, me semblen bé. Però si són instrumentats políticament, de cap de les maneres.

—*¿Com creus que acabaran les mobilitzacions?*

—No ho sé. Potser després de les Municipals.

—*¿Creus que aconseguiran alguna cosa?*

—Si demanen alguna cosa concreta, sí. Però, ¿la Llei de Reforma Universitària? No ho sé. Un pot ser partidari de la democràcia parlamentària, o no. Però si en son partidaris, la llei es debat al Parlament. Si els pilots reclamen avions d'or i els metges reinvidiquen el restabliment de l'esclavatge i cada vegada surten sectors descontents al

carrer, jo no hi jug, que facin la revolució.

—*¿Quines tasques s'han concretat durant el vostre manament?*

—De forma breu: hem fet els Estatuts, s'han augmentat els pressupostos i el nombre de professors, tenim nous estudis, per exemple, els d'Informàtica i s'ha consolidat el Campus Universitari. Aquesta Universitat no tenia espai físic. Hem aconseguit que la comunitat autònoma hi destinàs 650 milions de pessetes.

—*Hi ha gent que ha criticat molt aquest campus, perquè diuen que ha vingut imposat, que no hi hagut temps de meditar-ho...*

—No sé què vol dir això que ha vingut imposat. I meditar, jo crec que es medita a les esglésies. Això de l'escola a domicili ha passat a la història. No ens hem d'inventar res. Això estava ben estudiat, per gent més preparada que nosaltres.

—*Fa uns tres mesos es va crear l'Institut d'Estudis Avançats. Explica'm una mica com es posa en funcionament.*

—És una idea conjunta amb el president del Consell Superior d'Investigacions Científiques, professor Trillas, i jo. Bé, tot no són estudis avançats en aquest nivell, sinó que canvia d'objectius d'estudi a mesura de les necessitats temporals. Començarem amb una sèrie de seccions: recursos naturals, ciències cognitives i una altra de català. El finançament parteix d'un compromís entre la comunitat autònoma, el Ministeri d'Educació i el CSIC. No el tenim en marxa, encara que ja hi ha un director, Carlos Angulo, perquè no teniem un espai físic, fins ara, amb l'expropiació de terreny del Campus. És important, perquè és el primer lloc de recerca de les Illes. Està enfocat a investigadors postdoctorats.

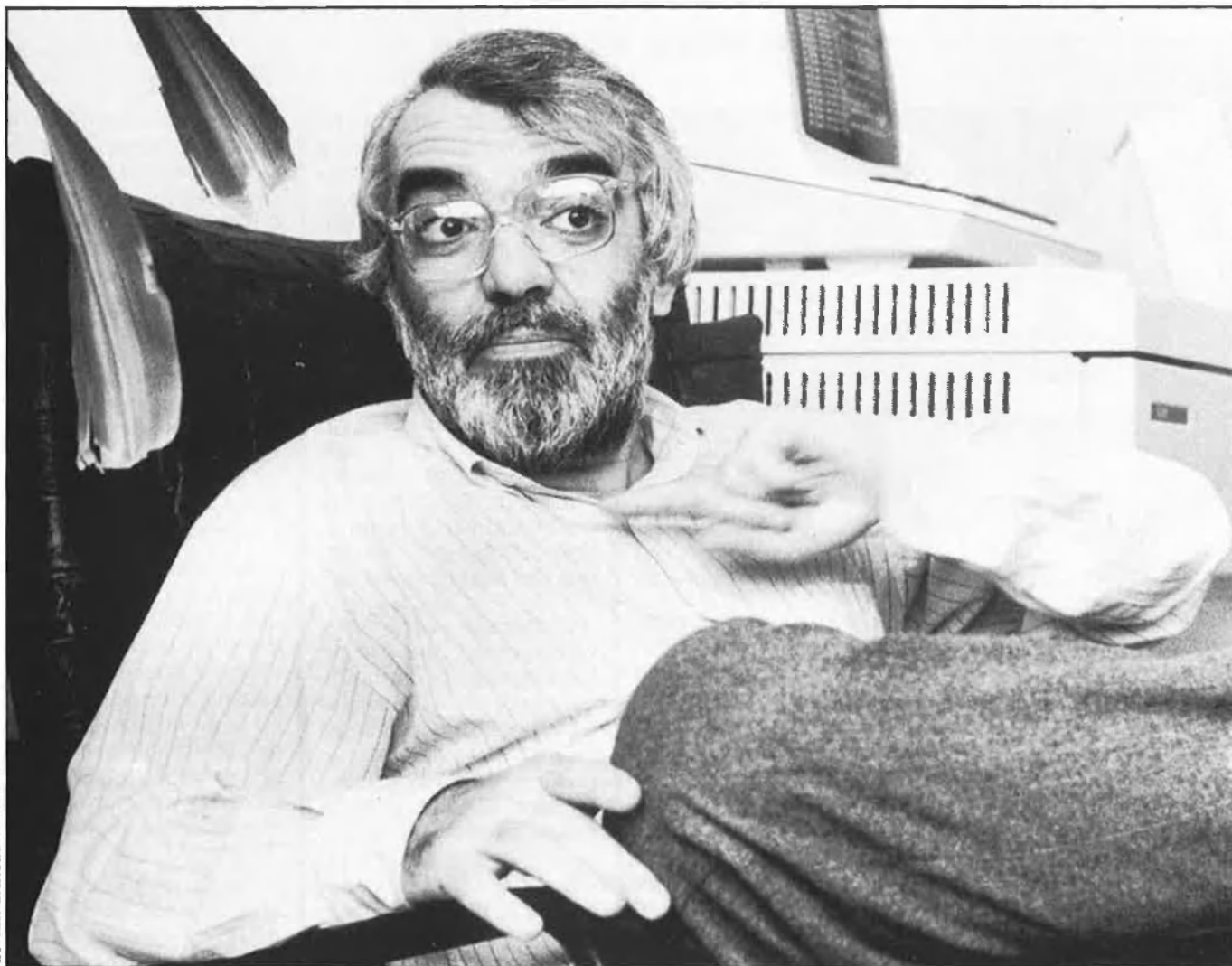
—*Exactament, ¿quin tipus de recerca es fa a la Universitat?*

—Hi ha el tema de la intel·ligència artificial, la microbiologia, la física, la química... Sobretot, de ciències, perquè, pel que fa a les humanitats, no hi ha tant de ressò internacional.

—*Aquestes investigacions de tecno-*

NADAL BATLE

«Una cosa és oportunisme i l'altra oportunitat política. Oportunisme és presentar mocions de censura quan hi ha merders socials».

logia punta tenen en molts casos una aplicació o uns objectius militars, més que no pas uns objectius socials. ¿Tu què en penses?

—Home, exactament el mateix que aquella gent que no anava en tren per por. I és clar que tenen implicacions militars, però també serveixen per a curar la sida. D'aquest pecat, no ens n'alliberem. La gent no hauria de pagar impostos, però, si pagam, malament. Tots estem empeltats d'aquest mal.

—He llegit que, segons vostè, som la segona Universitat de tot Espanya en recerca científica. ¿Com ho podria matissar?

—Simplement, hi ha uns barems estàndards que tenen en compte el nombre de treballs publicats i l'assistència a congressos i publicacions a revistes de prestigi, homologades. Es fa una relació entre el nombre de professors, el pressupost i el producte obtingut. És a dir, el rendiment de capital invertit, la qual cosa ens situa després de la Universitat Autònoma de Madrid, pel que

fa a recerca científica. Es pot discutir si el barem és adequat o no, però amb aquest procediment normal, els resultats són aquests.

—El que ara es compta amb la Universitat per estudiar una millora del turisme, ¿com ho valorem?

—Positivament. Quan s'entra dins el circuit universitari, és a dir de recerca homologada, vol dir que es surt del pragmatisme immediat, de la improvisació, i, també, amb una certa perspectiva de futur. Es tracta de maximitzar-ne els guanys, en el bon sentit, els guanys socials. El turisme a aquestes illes va començar d'una manera mig pirata. L'hoteler partia sense la formació necessària.

—Però aquí ja hi ha una delegació de l'Escola de Turisme que depèn del Ministeri.

—Sí i sembla que aquesta Escola ha funcionat amb daltabaixos i irregularitats greus. El director és un andalús pirata i prova d'això és que ja té un expedient, no crec que es destrossi més aquesta illa. Fins ara, el capitalista ma-

llorquí no estava massa ben considerat. No vol dir que els millorem, perquè potser són tan bons com nosaltres...

—¿I quan podrem estudiar enginyeria agrícola a Mallorca?

—L'estructura de la Universitat ja ho permet, ara. El fet d'unificar àrees de coneixement farà possible centralitzar els laboratoris i les aules. D'aquesta manera i sense un cost addicional, es pot plantejar un títol d'enginyeria agrícola.

—¿Quines són les millors universitats ara mateix?

—A l'estranger. Te puc dir noms com la de Berkeley, Shetfield, la Universitat de Marsella. No conec les alemanyes, però, quant a tecnologia avançada, hi ha les japoneses.

—¿I què em dius de la tasca d'un altre rector, Ramon Lapiedra, a València?

—Te puc citar una frase de Churchill, «Mai ningú no ha fet tant amb tan poc». Crec que és absolutament admirable. □